

Νά 'ναι καλά ο Στυλιανός Πετάσης και να συνεχίσει να διακονεί την έρευνα της πανόμορφης και αλησμόνητης γής της Κυθρέας μας.

Υ.Γ. Ο γράφων, ως βουλευτής προσπάθησε πολύμορφα και πολύχρονα –με επιτόπιες δημοσιογραφικές διασκέψεις, αρθρογραφίες, κοινοβουλευτικές αγορεύσεις (με τη συνδρομή και των συναδέλφων του: Νίκου Κόση και Ιωσήφ Γιαμάκη, καθώς και του Δημάρχου Κυθρέας, αείμν. Χριστίδη - να πετύχει (πράγμα που τελικά επιτεύχθηκε) την πολλαπλά επωφελή όδευση Λευκωσίας-Κυθρέας-Πενταδακτύλου-Κερύνειας, γεγονός που ο Στυλ. Πετάσης μνημονεύει, αλλά θα πρέπει να μνημονευθεί και η συνεισφορά ενός απλού κάτοικου της κοινότητας της Συρκανιάς (Κυθρέας), του Νικόλα Γαβριήλ, i) που μου έφερε στο γραφείο μου χιλιάδες υπογραφές των δυό «άνω» ενοριών της Κυθρέας καθώς και των υπερκειμένων κοινοτήτων της για την ανάγκη της διάνοιξης του πιο πάνω δρόμου και ii) τη μνημόνευση /υπενθύμηση στους αρμόδιους φορείς την μη αξιοποιούμενη, παρά ταύτα, λαμπρή έκθεση Άγγλου εμπειρογνώμονα για τη δυνατότητα υπερκερασμού των φαινομένων αρχικά ανυπέρβλητων δυσχερειών διάνοιξης του δρόμου μέσω Πενταδακτύλου, που παρέθετε τις λαμπρές/θετικές επιπτώσεις της πιο πάνω όδευσης. Να σημειωθεί ωσαύτως η πολύ αξιόλογη βοήθεια που ο τότες Γ.Δ. του Υπουργείου Συγκοινωνιών, Παναγιώτης Καζαμίας, μας παρείχε, καθώς και η «έμπνευση» του γράφοντος να εισηγηθεί και την παράλληλη διάνοιξη οδού προς την Κερύνεια μέσω Δικώμου, πρόταση που ο Μακάριος εκθύμως αποδέχθηκε και που ήρε τις μικροαντιπαράθεσεις που άρχισαν μεταξύ των κοινοτήτων ν' αναπτύσσονται...

* * *

ΟΜΙΛΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΝΕΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΥΘΡΕΑΣ

Ομιλία της κυρίας Δώρας Μιχαήλ-Ανδρέου στο Τσάι του Ομίλου στις 5.3.2017.

Πατρίδα μας είναι η παιδική μας ηλικία, ισχυρίζεται ο Ευγένιος Τριβιζάς κι έχει απόλυτο δίκιο. Αυτή, λοιπόν, την Πατρίδα κανένας στρατός, όσο σύγχρονα εξοπλισμένος κι αν είναι δεν μπορεί να σου τη στερήσει κι ούτε να σε κρατήσει μακριά της. Την κουβαλάς μέσα σου κι ακουμπάς πάνω της το λογισμό και την ψυχή σου. Θα υπάρχει για πάντα και δεν θα πεθάνει γιατί εσύ θα την αγαπάς και θα τη θυμάσαι.

Γιορτάζουμε σήμερα, μαζί με τη γιορτή της Γυναίκας, τα δεκάχρονα του Ομίλου Γυναικών Νέου Χωρίου Κυθρέας και θα μου επιτρέψετε μια σύντομη αναφορά στο ιστορικό της ίδρυσης του Ομίλου, στο πώς προέκυψε η ανάγκη της ίδρυσής του.

Η βίαιη μετακίνηση των ανθρώπων του χωριού μας και οι ανάγκες της ζωής μέσα στις δύσκολες συνθήκες της προσφυγιάς διέρρηξαν τον κοινωνικό ιστό του κόσμου μας. Δύσκολα, πολύ δύσκολα πορευθήκαμε με τη δίνη του πολέμου να καθρεφτίζεται στα μάτια των ανθρώπων μας, με το βάρος απ' τις τραυματικές δύμηρες του ξεριζωμού να μας συνδλίβει. Πόνος και δρήνος και οδυρμός για τους σκοτωμένους και τους αγνοούμενους μας. Χάθηκε το μύρο των γιασεμιών, το γέλιο των παιδιών. Χάθηκε κι ο κόσμος του χωριού μας με τα χρόνια μακριά απ' τη γενέδλια γη.

Η θλίψη που βιώνουμε απ' την τραγωδία του 1974, μετά το Πραξικόπημα και την Τουρκική εισβολή, γίνεται οργή και αγανάκτηση στις ψυχές μας. Αβάσταχτος ο πόνος και η αγωνία για την Κατεχόμενη γη μας, για την αδικία σε βάρος μας, πρωτόγνωρα συναισθήματα πλημμυρίζουν τις καρδιές μας...

*Θάβουμε μέσα μας τον καημό και περιμένουμε...
 Θάβουμε τους ανθρώπους μας και περιμένουμε...
 Βαρύ, ασήκωτα βαρύ το πέλμα του κατακτητή στη γη μας.
 Και στο στήθος μας...
 Σφίγγουμε τα χείλη, πεισμώνουμε...
 Και φυτεύουμε ξανά βασιλικούς στις γλάστρες.
 Κάνουμε τον πόνο μας τραγούδι... Πρέπει να ζήσουμε!*

Και ριχνόμαστε στον αγώνα για να ξαναδημιουργηθούμε, για να ξαναριζώσουμε σε ξένα χώματα, δίπλα απ' τον τόπο μας, τον απαγορευμένο, τον κουρσεμένο, το ρημαγμένο!

Φτιάξαμε καινούργια σπίτια σιγά-σιγά... καινούρια νοικοκυριά, φτιάξαμε τα πάντα. Και τα χρόνια περνούσαν και εμείς μεγαλώναμε και ο κόσμος μας μίκραινε... Κάποιες τυχαίες συναντήσεις σ' ένα γάμο συγγενικό, σ' ένα μνημόσυνο, σ' έναν αποχαιρετισμό σε μια ψυχούλα που έφευγε.... Και παίρνουμε δάρρος:

«Να οι συγγενείς μας, να το αίμα μας! Μας σκέφτονται, μας αγαπούν!» Και μετά η μοναξιά... η απομόνωση...

Η νοσταλγία για ό,τι χάθηκε γίνεται κυριαρχικό στοιχείο στη ζωή μας, μας καθορίζει. Μας λείπουν τα γνωστά μας ακούσματα, οι κουβέντες, οι φωνές, οι ήχοι του τόπου μας, η καμπάνα του χωριού μας, οι μυρωδιές του χωριού μας... οι άνθρωποί μας...

Τα οργανωμένα σύνολα, οι Κοινοτικές Αρχές, οι Σύλλογοι, τα Σωματεία άρχισαν να επαναδραστηριοποιούνται. Όμως κάτι έλειπε...

Όλα ξεκίνησαν από μια ομάδα νεαρών γυναικών. Βρέθηκαν μαζί, η ανάγκη οδήγησε τα βήματά τους και είπαν:

«Όλα τα ξανακάναμε... μα μας λείπουν οι άνθρωποί μας, οι μορφές του χωριού μας, έτσι όπως τις γνωρίζαμε από τότε που είδαμε το φως του ήλιου στη γενέθλια γη, στο χωριό μας. Θείοι και δειές και παππούδες και ξαδέλφια, όλες αυτές οι οικείες μορφές που ζωντάνευαν τις γειτονιές μας, που μικρά παιδιά κυκλοφορούσαμε ανάμεσά τους, ανακατευόμασταν στα πόδια τους, στους δρόμους, στα στενά και στις αυλάδες του χωριού μας. Πού πήγαν, αλήθεια, οι δικοί μας άνθρωποι; Δεν μπορούμε χωρίς αυτούς!

Η ανάγκη που επιτακτικά προβάλλει μέσα στις νέες συνθήκες ζωής μακριά απ' την πατρώα γη και τα βιώματα σ' αυτή γίνεται πια συγκεκριμένη. Χρειαζόταν μια καινούργια έπαλξη αγώνα, ένα καινούριο μετερίζι για να ψάξουμε να βρούμε τους ανθρώπους μας, τις γυναίκες του χωριού μας. Έγινε πια η ανάγκη ακόμα πιο συγκεκριμένη: Χρειαζόμαστε τις γυναίκες του χωριού μας, η παρουν-

οία τους είναι απαραίτητη στη ζωή μας... για να παίρνουμε κουράγιο, για να συνεχίσουμε μέχρι να φτάσουμε στο ξέφωτο, μέχρι την επιστροφή στη γη που μας γέννησε.

Έτσι ξεκίνησε η ιδέα για την ίδρυση του Ομίλου Γυναικών Νέου Χωρίου Κυθρέας. Ήταν τότε που η Σωτηρούλα, η Μαρία, η Λένια, η Ανδρούλα, η Ζωούλα, η Θέλμα, η Ρένα, η Ορθοδοξία, η Μάρω, η Άννα, η Χρυστάλλα, η Αθηνούλα κι' όλες οι άλλες κοπέλες που έφεραν μαζί τους εκείνη την αποφράδα μέρα του ξεριζωμού στις 14 Αυγούστου 1974 από το χωριό μας, που το έφεραν σαν βίωμα της παιδικής ηλικίας, αφού στα χώματά του πρωτοείδαν το φως του ήλιου, έκαναν τα πρώτα τους βήματα, κυνήγησαν τις πεταλούδες της πρώτης τους άνοιξης, συνειδητοποίησαν το χρέος, το καθήκον στη γενέθλια γη και στους ανθρώπους της, αυτούς που σκορπισμένοι παντού προσπαθούσαν να επιβιώσουν στην προσφυγιά.

Με μια στέρεη και πλατιά αντίληψη του κόσμου τους οι νέες αυτές γυναίκες, συνειδητοποιημένες απόλυτα θέλησαν ν' αφήσουν πίσω τους τα συνθήματα και τους λαϊκισμούς του παρελθόντος, την αναμόχλευση των παθών και τις στρατηγικές του διχασμού και της αντιπαλότητας - αυτά δεν είναι άλλωστε τα αίτια της τραγωδίας μας - και να σμίξουν τον κόσμο του χωριού μας. Μόνο έτσι θα κτιζόταν η καινούρια έπαλξη αγώνα, μόνο μέσα σε πνεύμα συναίνεσης, σύμπνοιας, ομόνοιας. Όλες μαζί οι γυναίκες του χωριού μας ας δείξουμε το δρόμο της συνεργασίας για τη σωτηρία του τόπου μας, είπαν...

Προοδευτικές και δραστήριες οι Γυναίκες του Νέου Χωρίου Κυθρέας χαράζουν το δρόμο και πρωτοπορούν, μπροστάρηδες στον αγώνα για τη διαφύλαξη της Μνήμης του κατεχόμενου χωριού μας. Ξεκάθαρος ο στόχος: Να κρατηθούμε στις ρίζες μας για να έχουμε συνέχεια και εμείς και το χωριό μας. Αυτό είναι το χρέος μας στη γη που μας γέννησε.

Η ιδέα τους παίρνει σάρκα και οστά. Στις 10 Μαρτίου 2007 σε Γενική Συνέλευση των μελών του Ομίλου εγκρίνεται το Καταστατικό και εκλέγεται 12μελές Διοικητικό Συμβούλιο που καταρτίζεται σε σώμα, δηλαδή εκλέγει Πρόεδρο, Γενικό Γραμματέα, Ταμία, Οργανωτικό Γραμματέα.

Διαβάζουμε από το Καταστατικό.

ΑΡΘΡΟ 1^{ον} ΙΔΡΥΣΗ- ΕΠΩΝΥΜΙΑ-ΕΔΡΑ

Ιδρύεται Σωματείο Γυναικών με την επωνυμία «Όμιλος Γυναικών Νέου Χωρίου Κυθραίας» με προσωρινή έδρα τη Λευκωσία. Μόνιμη έδρα του Ομίλου είναι το κατεχόμενο από τα τούρκικα στρατεύματα εισβολής Νέο Χωριό Κυθραίας και βασικοί στόχοι του είναι η επανασύνδεση όλων των γυναικών και η διατήρηση της μνήμης του κατεχόμενου Νέου Χωρίου Κυθραίας και ταυτόχρονα η αλληλογνωριμία της νέας γενιάς.

Και πιο κάτω:

ΑΡΘΡΟ 2^{ον} ΣΚΟΠΟΙ

Οι σκοποί του Ομίλου είναι η προαγωγή της κοινωνικής, πνευματικής και πολιτιστικής προόδου των μελών του και της κοινότητας Νέου Χωρίου Κυθραίας και ειδικότερα:

- i. Η διατήρηση, ενίσχυση και ανάπτυξη των κοινωνικών σχέσεων και δεσμών μεταξύ των μελών του Ομίλου, των οικογενειών τους και της κοινότητας του Νέου Χωρίου Κυθραίας γενικότερα.
- ii. Η διαφύλαξη, προβολή και διάδοση των ηθών και της πολιτιστικής κληρονομιάς του τόπου μεταξύ των μελών της κοινότητας Νέου Χωρίου Κυθραίας.
- iii. Η κοινωνική, πνευματική και πολιτιστική πρόοδος των μελών του Ομίλου και της κοινότητας.
- iv. Η ψυχαγωγία των μελών του Ομίλου και των οικογενειών τους.

Η πρώτη εκδήλωση, κοινωνικού περιεχομένου, πραγματοποιήθηκε στις 16/5/2007, και ήταν το «Τσάι γνωριμίας» όπου τιμήθηκαν οι συγχωριανές μας ηλικίας πέραν των 85 χρόνων. Στις 23 Νοεμβρίου 2007 ο Όμιλος Γυναικών Νέου Χωρίου Κυθρέας οργανώνει την πρώτη πολιτιστική του εκδήλωση η οποία αποσκοπεί στη συνέντευξη των κατοίκων του χωριού μας και στην αναβίωση των αναμνήσεων μέσα από ομιλίες, έκθεση φωτογραφίας, δεξίωση και άλλα.

Απίστευτη συντροφικότητα, συνεργασία, αδελφοσύνη, τις έζησα και τις κάμαρωνα εκείνες τις μέρες που δούλευαν όλες μαζί οι κοπέλες για να ετοιμάσουν την Έκθεση Φωτογραφίας.

Ζωντάνευσε εκείνα τ' απογεύματα το χωριό μας... πηγαίναμε πίσω, στο τότε... Τότε που στις γειτονιές αναγιώνονταν παιδιά, στους κάμπους αναγιώνονταν στάχυα... Και μας έπνιγε η συγκίνηση και η νοσταλγία για ό,τι ζήσαμε, για ό,τι χάσαμε.

Εκείνο το φθινοπωρινό απόγευμα στη Δημοσιογραφική Εστία οι Νιοχωρίτες δήλωσαν παρόντες. Ζήσαμε συγκινητικές στιγμές μπροστά στις φωτογραφίες. Ξανάσμιξε το χωριό μας χάρη στις γυναίκες του. Η εκδήλωση σημείωσε απόλυτη επιτυχία στους στόχους της και έδωσε κουράγιο στις κοπέλες του Ομίλου για να συνεχίσουν το έργο τους.

Δέκα χρόνια πέρασαν από τότε. Ο Όμιλος Γυναικών Νέου Χωρίου Κυθρέας οργάνωσε πολλές εκδηλώσεις και δράσεις που πραγματοποιήθηκαν πάντα με επιτυχία και συνεργάστηκε με τις Κοινοτικές Αρχές κι όλα τα οργανωμένα σύνολλα του χωριού μας και συνεχίζει. Και θα συνεχίζει για όσο ακόμα χρειαστεί. Μας το εγγυούνται οι δυναμικές αυτές κυρίες που εδώ και δέκα χρόνια γράφουν τη δική τους ιστορία προσφοράς στον πολύπαδο τόπο μας.

Δέκα χρόνια, λοιπόν, μετά βρισκόμαστε σήμερα εδώ περήφανες για τον Όμιλο μας. Μας αντιπροσωπεύει επάξια και θα συνεχίσει να το κάνει. Χρειάζονται αντοχές και πίστη στο έργο μας. Στις τάξεις του ας εντάσσονται κι άλλες νέες

κοπέλες του χωριού μας για να τον δυναμώνουν με το νεανικό τους σφρίγος, με τη δύναμη της ψυχής τους, για να δια φωτίζει και να υψώνει φωνή διεκδίκησης των δικαίων και των δικαιωμάτων μας.

Ας κρατήσουμε ακμαίο το φρόνημα, αγαπητές συγχωριανές, δεμένες άρρηκτα μεταξύ μας, όλες οι Νιοχωρίτισσες κάτω απ' την οπλισμένη με αγωνιστικότητα στέγη και ηγεσία του Ομίλου μας. Προοριζόμαστε να κτίσουμε ό,τι γκρεμίστηκε το 1974, προοριζόμαστε να ξαναδημιουργήσουμε. Έχει γίνει ξανά στο πέρασμα των αιώνων. Το μαρτυρεί η χιλιόχρονη ιστορία μας. Ας φανούμε αντάξιες της, αγαπητές μου. Το χωριό μας ανήκει σε μια περιοχή που βάσει αρχαιολογικών ευρημάτων κατοικήθηκε εδώ και 4000 χρόνια π.Χ. λόγω των πλούσιων υδάτινων πηγών της. Το βασίλειο των Χύτρων, ένα από τα δέκα αρχαία βασίλεια της Κύπρου ιδρύεται στην ίδια περιοχή στα 1100 π.Χ. στο β' αποικισμό από τους Αθηναίους Ακαμαντίδες (φυλή στην Αττική) με αρχηγό τον Χύτρο, τον εγγονό του βασιλιά των Αθηνών Ακάμαντα και δισέγγονο του Θηρέα και της Αριάδνης.

Στο πέρασμα των αιώνων ο Κεφαλόβρυσος ρέει ασταμάτητα, κάνει τη γη παραδεισένια.. Και οι κατακτητές έρχονται... και παρέχονται, Φράγκοι και Ενετοί, Οθωμανοί και Αγγλοι. Απ' τα νερά του Κεφαλόβρυσου ήπιαμε και μεις... Μόνο που οι Τούρκοι κατάφεραν να τον στερήσουν. Μα θα φύγουν κι αυτοί, όπως τόσοι άλλοι ... Και ο Κεφαλόβρυσος θα ξαναδροσίσει τον τόπο μας για να τον κάνει όμορφο και ευλογημένο όπως πριν... Για να ξαναριζώσουμε στα χώματά του τα βρεγμένα κάματο κι αγάπη, στα Καθαγιασμένα πάτρια χώματά του εκεί που βρίσκονται οι ρίζες μας και οι ερειπωμένες εκκλησίες μας και οι τάφοι των προγόνων μας.

Ας τους κάνουμε περήφανους για ό,τι μας πρόσφεραν, για ό,τι κουβαλάμε μέσα μας σαν αξίες ζωής με τις οποίες μας μεγάλωσαν, το ήθος, την εντιμότητα, το φιλότιμο, την ευγένεια, την ανθρωπιά. Η Νιοχωρίτισσα γυναίκα υπήρξε μέσα από τα χρόνια πρότυπο ηθικής και προσφοράς στην οικογένειά της. Πρώτα δίπλα στους γονείς της και αργότερα δίπλα στο σύζυγο της δούλεψε από τα ξημερώματα στους αγρούς και στα χωράφια, άξια αγρότισσα στο δερισμό, στο λιομάζωμα, στο άρμεγμα των ζώων της, αλλά και στο νοικοκυριό της, στον αργαλειό, στο μεγάλωμα των παιδιών της. Κι' όταν βγήκε στην αγορά εργασίας για να προσφέρει στον οικογενειακό προϋπολογισμό κι όταν ανέβασε το μορφωτικό της επίπεδο κι αναδείχθηκε επαγγελματικά, ξεχώριζε για το ήθος, την ευσυνειδησία, την αξιοσύνη της. Ενάρετη κόρη η Νιοχωρίτισσα, πιστή σύζυγος, υποδειγματική μάνα, άριστη επιστήμονας, καταξιωμένη εκπαιδευτικός ή δημόσιος ή ιδιωτική υπάλληλος, παντού μια ξεχωριστή παρουσία αξιοπρέπειας, παρρησίας, σεμνότητας, ανθρωπιάς.

Κόρες χρυσοχέρες, τελειομανείς μ' ότι καταπανόμαστε. Αποδεικτικά της νοικοκυροσύνης, της καλαιδησίας, της ευπρέπειάς μας τα Νιοχωρίτικα εργόχειρα με κουκούλια μεταξοσκώληκα αγορασμένα από το 1967 από το Μουσείο Λαϊκής Τέχνης εκτίθενται στην Έκθεση για τα 100 χρόνια του Δήμου Κυθρέας και κερδίζουν αμέσως την προσοχή και το θαυμασμό του επισκέπτη. Επισκεφτείτε την

Έκθεση, μας αφορά άμεσα. Συνοδέψτε τα παιδιά σας στην Παλιά Αρχιεπισκοπή, στην Έκθεση του Δήμου Κυθρέας, θάναι ανοιχτή μέχρι το τέλος Απριλίου για να γνωρίσουν την ανεκτίμητη κληρονομιά του τόπου μας. Είναι μια πρόταση πολιτισμού και καλλιέργειας του ανθρώπου απέναντι στην ισοπέδωση των καιρών, μια πρόταση Προαγωγής της ιστορικής συνείδησης.

Με την αναφορά μας στα κουκουλάρικα κεντήματα σε κάδρα, έργα των χειρών της παλιάς Νιοχωρίτισσας, της αποστεινουμε ελάχιστον φόρο τιμής και ταυτόχρονα μνημονεύουμε τη μάνα, τη θεία, τη γιαγιά, τη γειτόνισσα στο Νέο Χωρίο Κυθρέας. Αυτή που μας έφερε στον κόσμο, που μας κανάκεψε και μας χόρεψε στα γόνατά της, που μας νανούρισε και μας τραγούδησε. Αυτή που μας καθοδήγησε στη ζωή, που μας χάρηκε στις χαρές μας και μας στήριξε στις απογοητεύσεις μας. Αυτή που μας καμάρωσε στις επιτυχίες μας και μας νοιάστηκε στις αποτυχίες και στις στενοχώριες μας.

Εκ βαθέων αφιερωμένο σε σένα, Γυναίκα Νιοχωρίτισσα, που σε δύσκολα χρόνια αγωνίστηκες με κάθε τρόπο, μέσα στις αντιξοότητες των καιρών για να τα βγάλεις πέρα, καμιά φορά και πάνω απ' τις δυνάμεις σου. Σαν κόρη και αργότερα σαν δασκάλα στο χωριό μου έζησα τη θυσία της Νιοχωρίτισσας μάνας για τα παιδιά της, για τη μόρφωση και την προκοπή τους. Κλείνω το γόνυ μπροστά στο μεγαλείο σου, Μάνα Νιοχωρίτισσα!

Καθόσουνα στον αργαλειό
κι ύφαινες τα προικιά σου.
Μεσ' τους ανθούς της λεμονιάς
τα καμαρόφρυδά σου!

Καθόσουνα μες το στενό,
κένταγες τα προικιά σου.
Λεμονανθοί επλέκονταν
μεσ' τα σγουρά μαλλιά σου!

Χαίρε, Γυναίκα του Νέου Χωρίου Κυθρέας, όπου κι αν αναπάυεσαι... Ζεις στις καρδιές μας... για πάντα!

Όταν ήμουν δασκάλα συνήδιζα να συστήνω στους συναδέλφους μου «Να δημιουργείτε συνθήκες μάθησης στους μαθητές σας». Τώρα συστήνω σε σας, αγαπητές Νιοχωρίτισσες: «Να δημιουργείτε συνθήκες γνωριμίας των παιδιών και των εγγονιών σας με τις ρίζες μας». Η γνωριμία με τις ρίζες μας θα βοηθήσει τις νέες γενιές για να δουλέψουν κι όλοι μαζί να χτίσουμε την ελεύθερη Κύπρο που έρχεται. Δώστε στους νέους όραμα για τον τόπο μας, το έχουν ανάγκη και τους το οφείλουμε...

Θα επιστρέψουμε στην Κατεχόμενη γη μας γιατί εκεί ανήκουμε. Θα επιστρέψουμε στην κατεχόμενη γη μας για να κτίσουμε την Κύπρο που ονειρευόμαστε.... Την ενωμένη Κύπρο της Ειρήνης, της Ανάπτυξης, της Προόδου. Την Κύπρο όπου τα όνειρα των παιδιών μας θα πραγματώνονται.....

Τελειώνοντας αισθάνομαι την ανάγκη να συγχαρώ θερμά την Πρόεδρο και το Διοικητικό Συμβούλιο καθώς και όλα τα μέλη του Ομίλου Γυναικών Νέου Χωρίου Κυθρέας, μαζί και όλες τις φίλες και φίλους του Ομίλου μας.

Εύχομαι νάστε πάντα καλά και να χαίρεστε τις οικογένειες σας.

Εύχομαι τέλος κάθε πρόοδο στον Όμιλο Γυναικών Νέου Χωρίου Κυθρέας. Και «Χρόνια Πολλά» σ' όλες τις Γυναίκες του Κόσμου και Καλή επιστροφή στις φίλες από το Νέο Χωρίο Πάφου. Τις ευχαριστούμε ιδιαίτερα που βρίσκονται σήμερα εδώ μαζί μας...

* * *

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΥΘΡΕΑΣ (Α.Ε.Κ.)

Πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία την Παρασκευή, 23 Ιουνίου, 2017, στο οίκημα του Σωματείου Παραδοσιακή Κυπριακή Βραδιά. Η εκδήλωση άρχισε με χαιρετισμό-καλωσόρισμα από τον πρόεδρο του Σωματείου δρα Ζαχαρία Βασιλειάδη ο οποίος και απένειμε τιμητική πλακέτα στον Λαογραφικό Όμιλος Κυθρέας για την προσφορά του στον πολιτισμό και την προβολή της Κυθρέας τόσο στην Κύπρο όσο και στο εξωτερικό. Ακολούθησαν σύντομοι χαιρετισμοί από τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Μεσαορίας κ.κ. Γρηγόριο και τον Επαρχιακό Γραμματέα Λευκωσίας/Κυρηνείας του ΑΚΕΛ Χρίστο Χριστοφίδη.

Στη συνέχεια η φιλόλογος Μαριάννα Πέτσα μίλησε για την παραδοσιακή κυπριακή μουσική. Η εκδήλωση κορυφώθηκε με την καλλιτεχνική παράσταση του Λαογραφικού Ομίλου Κυθρέας η οποία περιλάμβανε παραδοσιακά κυπριακά τραγούδια και χορούς.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος Κυθρέας δρ Πέτρος Καρεκλάς, οι Αντιδήμαρχοι Κυθρέας και Αγλαντζιάς και εκπρόσωποι άλλων σωματείων και οργανωμένων συνόλων της Κυθρέας.

* * *

ΔΗΜΟΣ ΚΥΘΡΕΑΣ

Α. Επίλογος Έκθεσης Κυθρέα: η Γη των Χύτρων Αρχαιότητες Κειμήλια και Θησαυροί

Ολοκληρώθηκε την Πέμπτη, 12 Οκτωβρίου 2017 στην Αίδουσα "Μελίνα Μερκούρη" του Δήμου Λευκωσίας, με μια συγκινητική Εκδήλωση – επίλογο, η έκθεση με τίτλο "Κυθρέα, η γη των Χύτρων – αρχαιότητες, κειμήλια και θησαυροί" που φιλοξενήθηκε για 9 περίπου μήνες (25.10.16 μέχρι 31.7.2017) στο Παλαιό Αρχιεπισκοπικό Μέγαρο. Η Έκθεση, ως γνωστόν, συνδιοργανώθηκε από το Δήμο Κυθρέας και την Εταιρεία Κυπριακών Σπουδών (Ε.Κ.Σ.) με τη συνεργασία και άλλων φορέων.